

Kyyhkyneen

2 / 2001

arvot

Tästä ei Jeesus tykkäisi!

Pitkätukka, Suomen akatemian tutkija ja filosofian dosentti **Thomas Wallgren** on taistellut vuosikymmeniä kehitysmaiden ja ympäristöarvojen puolesta. Wallgren saa huutaa yksikseen: suomalaisen on tyytyväinen kun Valintatalosta saa pastaa sunnuntainakin ja kännykässä riittää kenttää...

Filosofian tutkimuksessaan Thomas Wallgren on pureutunut syvälle aikakautemme arvoihin. Hän arvioi kriittisesti nykyisiä arvoja ja niiden ilmenemistä suhteessa toisiin ihmisiin ja ympäristöön.

– Yli 2000 vuotta on kuviteltu, että valistuksesta alkanut kehitys, johtaa johonkin hyvään. Kuitenkin modernin maailman oikeudenmukaisuuskysymykset haastavat pohtimaan, mikä on tämä kulttuuri, joka vannoo eettisen universalismin nimiin ja toisaalta saa aikaan häkellyttävän suurta eriarvoisuutta ihmisten välillä, Wallgren pohtii.

Hänen mukaansa viime vuosikymmenien tietotekniikan huima kehitys on entisestään kasvattanut eri ihmisryhmien välillä vallitsevaa eriarvoisuut-

ta. Wallgrenin mielestä nykyisin paljon korostettu globalisaatio eli maailman yhdentyminen on ylikorostunut myytti.

– On toki totta, että länsimaisen modernin kulttuurin teknologia ja kapitalistinen markkinatalous ovat nousseet tekijöiksi, jotka keskeisesti vaikuttavat ihmisten elämään ympäri maailmaa. Se on kuitenkin eri asia kuin, että ihmisten elämä ja arvot alkaisivat joka puolella muistuttaa toisiaan. Ainoa globalisaation suoranainen seuraus on rikkaiden ja köyhien kansalaisten jakautuminen yhä kauemmas toisistaan. Ne rikkaat yritykset, jotka hallitsevat informaatiotekniikan, myös määrittelevät, mitä sen kautta kommunikoidaan, Wallgren vakuuttaa.

Onneksi neekeri on kaukana

On selvää, että median kautta rikkaat länsimaat ovat tietoisia siitä, että maailmassa on olemassa äärimmäistä köyhyyttä. Wallgrenin mukaan tämä asian tiedostaminen haastaa moraalista mielikuvitustamme pohtimaan, miksi asialle ei tehdä mitään.

– Kolonialismista lähtien olemme eläneet yhteiskunnassa, jossa olemme jatkuvassa riippuvuussuhteessa kaukaisten ihmisryhmien kanssa, joita emme kuitenkaan koskaan kohtaa fyysisesti. Nämä ihmiset, jotka herättävät meissä kysymyksiä tasa-arvosta ja moraalista, edustavat siksi meille vain lukuja tilastoissa, filosofi toteaa.

Wallgrenin mukaan aikamme markki-

nafundamentalismissa kaikki vastuu sysätään kasvottomille markkinavoimille. Nykyinen elämäntapamme on psykologisesti tarkasteltuna eräänlaista totalitarismia. Kuten diktaattorin johtamassa valtiossa kaikki valta sysätään yhdelle mekanismille.

– Olemme ajautuneet eettiseen umpikujaan. Aivan itseään kunnioittavat kansalaiset ajelevat autolla, vaikka tiedämme, että maailman ekologinen tasapaino järkkyyisi jos myös kaikki kiinalaiset autoilisivat. Yksikään ajattelija **Sokrateesta Kantiin** ja **Jeesuksesta Tolsstoihin** ei voisi hyväksyä tällaista toimintaa. Olemme hyväksyneet elämäntavan, joka on vaistoin etiikan yleistettyvyysperiaatetta. Kulttuurin täytyy uudistua: Joko unohtaa ihanteet ja olla reilusti epäreilu, tai pitää kiinni maailmanlaajuisesta oikeudenmukaisuudesta ja toimia sen mukaisesti, Wallgren täytyy.

Paasaamista pihvi kädessä

Wallgren pelkää, että koska tällä hetkellä on trendikästä puhua arvoista, ajaudumme epärealistiseen käsitykseen, että maailma parannetaan pelkällä puhumisella. Hänen mielestään on vaarallista, jos julkinen arvokeskustelu redusoituu hymistelyyn, jossa kukaan ei oikeasti sano mitään, tekemisestä puhumattakaan. Samalla unohtuu, että jokainen keskustelu on arvokeskustelu.

– Meille on syntynyt harha, etteivät arvot olisi aina läsnä. Kuitenkaan ei ole olemassa arvovapaata keskustelua, samoin kuin ei ole arvovapaata tiedettä, Wallgren muistuttaa. Käytännön arvot punnitaan arkipäiväisissä teoissa. Wallgren ottaa esimerkiksi **Gandhin**, joka arvoja kysyttäessä totesi: ”My life is my message.”

– Aikoinaan pidin pöyhkeänä ajatusta, että jonkun elämä voisi puhua enemmän kuin sanat. Nyt näen pikem-

minkin, että tärkeimpiä kuin sanat on se miten elää. Paraskin meistä tekee asioita, jotka ovat universaalin etiikan valossa mahdottomia. Joudumme jokainen tekemään eri asteisia kompromisseja ihanteiden ja käytännön välillä, mutta siitä ei voi tehdä johtopäätöstä, etteikö esimerkiksi yleisiin kulutustottumuksiin kannattaisi vaikuttaa. On tärkeää mitä kulutetaan, mutta monissa ympäristöliikkeissä kiinnitetään liikaa huomiota siihen, miten kulutamme rahamme, eikä siihen, miten käytämme elämämme. Ikään kuin voisi ensin ansaita sata miljoonaa ja sitten ruveta pohtimaan, miten sitä tulisi käyttää, Wallgren naurahtaa.

Äkkiseltään tuntuu kovin idealistiselta, että ihmiset luopuisivat autoistaan ja ryhtyisivät elämään tasa-arvoisesti ja ekologisesti.

– Mielestäni ihminen kykenee lähes mihin tahansa, mutta muutoksessa ei

*Aivan itseään
kunnioittavat kansalaiset
ajelevat autolla, vaikka
tiedämme, että maailman
ekologinen tasapaino
järkkyisi jos myös kaikki
kiinalaiset autoilisivat.*

ole kyse luopumisesta vaan ihmisen henkisestä kasvusta ja ihanteiden muuttumisesta, Wallgren vastaa. Vaikka hän näkee valistuksen jatkuvan kehitysoptimismien johtavan harhaan, hän samalla uskoo valistushumanismin käsitukseen ihmisen henkisestä kasvusta!

Tutkijan ristiriitaisuus saa aikaan hetken ihmetystä. Jos kyse on vain tietoisesta ratkaisusta ja henkisestä kasvusta, miksi laajamittaista muutosta parempaan ei sitten tapahdu?

– Ihmisen rajallisuus ei tule poistumaan ja siksi myöskään maanpäällinen paratiisi ei voi toteutua, mutta silti olen optimistinen, sillä kuten historia osoittaa voi tapahtua muutoksia parempaan, Wallgren pohtii.

Kyyninen kolmas vuosituhat

Wallgrenin oma innostunut ja optimistinen asenne kieltämättä haastaa

pohtimaan nykyisen kulutusvillityksen järkevyyttä ja luo toivoa paremmasta huomista. Hän pitää älyllisesti kestävämmänä ajatusta, ettei toivoa olisi. Vaikka alkaneesta vuosisadasta tulee yleisten mittareiden valossa huono, hän tahtoo silti uskoa muutoksen mahdollisuuteen. Wallgren korostaakin, että kyynisyys on kulttuurimme suurin tauti.

– Mitä merkityksettömämpänä ihminen näkee maailman, sitä vähemmän hän välittää. Toisaalta, mitä vähemmän ihminen välittää, sitä vähemmän hän kantaa tuskaa maailman tilasta.

Wallgren näkee kristillisen maailmankatsomuksen hyvin positiivisesti.

– Sekulaarinen arvotyhjiö on mielestäni mahdoton kristitylle. Hän voi kokea maailman pahana, mutta se on kaikki suhteessa tuonpuoleiseen, jossa on jotain muuta. Sen sijaan maallistunut ihminen toteaa, että tämä maailma

on tyhjä ja kaikki muu on yhtä tyhjää. On tärkeää, että yhteiskunnassamme on kristinuskon kaltaisia moraalisia lähteitä, jotka innostavat toimimaan yhteisen hyvän puolesta, Wallgren toteaa.

Mitä arvoja tutkija itse vaalii? Wallgrenin pohdintoissa vilisee vilkkaasti termejä kuten oikeudenmukaisuus, tasa-arvo, universaali etiikka ja moraalisuus, mutta mihin nämä arvot ja ihanteet pohjautuvat? Filosofian dosentti pohtii pitkään.

– Tuohon kysymykseen en osaa vastata. Voin kuvata, miten arvot ovat yhteiskunnassamme vaikuttaneet ja miten ne ovat muuttuneet, mutta perimmäisessä mielessä en osaa vastata, miksi arvoilla on elämässä sellainen merkitys kuin on.

MIIKA AUVINEN
EINO LIIMATTA

Tässä numerossa

- 2 **Tästä ei Jeesus tykkäisi!**
Thomas Wallgrenin haastattelu
- 7 **Pääkirjoitukset**
- 8 **Poliittinen valta markkinavoimilla**
Haastateltavana Claes Andersson
- 9 **Oikeistolla kaikki hyvin**
- 11 **Empatiasta pitää maksaa**
Mitkä ovat lääkäreiden arvot?
- 12 **Loma yksillä, kesä kaikilla**
Kyyhkynen kyseli kokemuksia kesästä
- 14 **Ostoslista**
Kyyhkynen survival-neuvot kesäteologeille
- Mielipide**
- 15 **Papin puhuttava totta**
Teologian arvoja on tutkittu
- Ketko???**
- 16 **Homot naimisiin?**
- 18 **Opinnot uudistuvat**
Mielipide
- 19 **Iäisyyden mysteeri**
Kirja-arvostelu
- Muut lehdet**
- 20 **Sähköpostitulvaa**
Fuksi jaksaa kaiken, fuksi tietää kaiken
- 22 **P. toimitukset**
Pala papin päiväkirjaa
Kesäteologin pikkujättiläinen
- 23 **Arvojen alennusmyynti**
Puheenjohtaja sen hokasi
TYT:ssä tapahtuu
- 24 **Heretex**
Atte Airaksinen esittelee modernin rahoitusteorian alkeita

Topi Haarlaa

Ja he tulevat taas! Kyyhkynen luo katsauksen tiedekuntamme koulututokkaiden elämään sivuilla 20–21.

Kyyhkynen

Teologian Ylioppilaiden
Tiedekuntayhdistyksen julkaisu
149. vuosikerta

<http://www.helsinki.fi/jarj/tyt>
tyt-kyyhkynen@helsinki.fi

Päätoimittaja

Anne Ryhänen
040 - 528 7533
anne.ryhanen@helsinki.fi

Toimitussihteeri

Arto Hyvättinen
arto.hyvattinen@helsinki.fi

Ilmoitusmyyjä

Johanna Nuorteva
johanna.nuorteva@helsinki.fi

Toimittajat

Minna Ahokas
Mikko Alava
Miika Auvinen
Karoliina Kivelä
Eino Liimatta
Minna Partanen
Matilda Pasanen

Piirroksiset

Kirsi Koivisto
Ulla Oinonen

Vinjetit

Minna Hietämäki

Valokuvat

Miika Auvinen
Topi Haarlaa
Panu Pihkala

Kannen kuva

Panu Pihkala

Ilmoitushinnat

1/1 sivua	2000 mk
1/2 sivua	1000 mk
1/3 sivua	700 mk
1/4 sivua	500 mk
1/8 sivua	250 mk

Painopaikka

Suupohjan kirjapaino,
Kristiinankaupunki

Vuosikerta 50 mk

Tilaukset p. (09) 631 591

Toimituksen osoite

TYT / Kyyhkynen
PL 33
00014 Helsingin yliopisto

Ininää

Joku huutaa korvaani: ”Naispappeus ja ekumenia ovat itse perkeleen keksintöjä.” Toiseen korvaan karjutaan suvaitsevaisuuden ja loputtoman ymmärtämisen evankeliumia, valheita suomalaisen jalkapallon paremmasta tulevaisuudesta ja EU:n tuomista jättieduista.

Idiootit lähettelevät kiskurihintaan tekstiviestejä tv-chatiin ja purkavat pahaa oloaan. Nimimerkki M32 nukahtaa onnellisena, jos chatin valvoja on vastannut pikkutuhmiin kyselyihin. M32, reppana insinööri Rovaniemeltä, etsii naista ja vastauksia elämän tyhjyyteen. Mutta M32 ei löydä. Reppanathan eivät löydä. Älykäs löytäisi heti kaikki vastaukset suoraan Raamatusta.

Kierrätä. Kannata kansantanhuja ja viulumusiikkia. Luota siihen, että Tarja

H. oppii vielä valitsemaan edustavan laukun Ruotsin matkalle. Tilaa ”Me olemme kaikessa oikeassa” -lehti, nyt erikoishintaan. Tervetuloa Paavalin Synodin kevätpäiville. Rukoile, niin ongelmasi ratkeavat. Sano nyt jotain järkevää. Etkö olekaan suvaitsevainen? Oletko menettänyt kokonaan uskosi? Mitä iso-isäsikin nyt sanoisi?

Tekoja ei näy missään, mutta ininää riittää. Neuvoja, vinkkejä, opastuksia, esirukouksia, mielipiteitä, tuomioita, vuodatuksia, saarnoja ja ulinaa riittää. Välillä tuntuu siltä, että jokainen on yhtä eksyksissä. Silti meidän on pakko todistella oikeassa olemistamme. Mutta kuka meistä ja teistä sanoo oikeasti jotain?

Toisaalta on äärettömän helppoa seisua korkealla kukkulalla, tuijottaa alas

surkimuksia kuhisevaan laaksoon ja huutaa Totuutta. Seistä vielä kaikkein korkeimmalla kalliolla, että synty ei taikuulla tartu ja että Jumala on varmasti lähellä.

Voin kertoa kokemuksesta, että pyhyys valtaa koko kehon täällä kukkulan huipulla. Minä en valinnut, mutta Henki valitsi minut. En siis voi muuta kuin julistaa Totuuden sanoja. Maailman lopussa pilvi tempaa mukaansa minut ja ehkä muutaman uskollisen opetuslapsenikin.

ANNE RYHÄNEN

Mistä teologille arvopohja?

Ihmisen arvomaailma on kuin tuuli viiri. Arvot muokkautuvat kulloisenkin elämänvaiheen mukaan. Tuuliviiri pyörähtää helposti 180 astetta: jos on aamulla vielä tuuletellut pörsin pyöröovissa, voi yhden puhelinsoiton saatuaan haistelellakin seuraavassa hetkessä lasten teho-osaston leikkausalin tuoksua.

Nykyiseen arvokeskusteluun kuuluu olennaisena osana turhamaisten arvojen päivittely. Ihmisen elämää ei saa ohjata maineen-, rahan- tai vallanhimo. Myös yltiöpäinen kokemusten perässä juokseminen ja rajattoman vapauden

ihannointi asetetaan kyseenalaiseksi parhaillaan aikuistuvan sukupolven arvoja pohtivissa paneelikeskusteluissa. Mitkä arvot sitten ovat oikeita ja mihin ne voi perustaa? Entäs me teologit? Kuinka meidän maailmamme makaa?

Kirkon opin – siis myös sen edustamien arvojen – ylin auktoriteetti on Raamattu. Eikö näin pitäisi olla myös kirkon palvelukseen tähtäävillä opiskelijoilla? Kuitenkaan ei ole kovin trendikästä perustella arvojaan Jumalan sanalla. Jos näin tekee, kuulee syytöksiä Raamatulla päähän lyönnistä samalla, kun ranskalaisvalmisteinen eksistentiaalistiti-

kari survoutuu lapaluiden väliin.

Teologin arvojen tulee pohjautua Raamattuun. Varsinaisena haasteena meillä on nähdä, mikä Raamatusta on keskeistä. Tunnettu tosiseikkahan on, että Biblia tarjoaa kokonaisuudesta irrotetuilla jakeilla mahdollisuuden perustella melkein mitä vain.

MIKKO ALAVA

Claes Andersson:

Poliittinen valta markkina

Tyytyväisen enemmistön diktatuuri

Rahan liikkuvuuden parantaminen ja globalisaatio yhdessä ovat saaneet aikaan kansallisvaltion murenemisen ja sen, että taloudellinen valta on siirtynyt markkinavoimille. Laman jälkeen Suomessa on koettu valtava talouskasvu. Silti sekä suhteellinen että absoluuttinen köyhyys ovat lisääntyneet. Andersson selittää tätä ilmiötä politiikan ja ihmisluonteen ominaisuuksilla.

Politiikassa ei saa epäonnistua. Siksi päätöksenteko on varovaista ja epäluovaa. Poliitikoilla on jatkuva kiire. Aikaa menee entistä enemmän esimerkiksi EU:iin liittyvien asioiden takia. Kiire antaa legitimitetin olla tekemättä enempää. Poliitiikka on vieraantunut normaalista yhteiskunnasta, ja jatkuva julkisuudessa olo vääristää minäkuvaa.

Toisaalta ihmiset ovat aika itsekeskeisiä. Andersson puhuu ns. tyytyväisen enemmistön diktatuurista. Ne, joilla menee huonosti, ovat usein sellaisessa asemassa, että heidän mielipiteitään ei juuri kuunnella. Hyvin voivilla ihmisillä ei ole kiinnostusta kritisoida vallitsevaa järjestelmää.

Kaikki yritykset parantaa huonosti voivien asemaa torjutaan, koska muutos voisi heikentää enemmistön asemaa. Näin järjestelmä, joka sallii epätaasa-arvoisuuden, jää voimaan. Andersson antaa esimerkkinä tästä hallituksen köyhyyspaketin. Ylimääräiset rahat, jotka voisi käyttää hyvinvoinnin parantamiseen, käytetäänkin valtionvelan maksuun.

– Talous saattaa ylikuumentua, joten tällä tavoin ei voi riskeerata. Sanotaan, että lama voi taas tulla. Kuitenkaan laman aikaan ei annettu rahaa köyhille, Andersson kritisoi suomalaisia. Tämä on hänen mielestään aatteettomuus, joka pitäisi murtaa.

Köyhät vain luonnonlaki?

Anderssonin mielestä yksi mahdollisuus saada valta takaisin politiikkaan on

Claes Anderssonin mielestä politiikka on menettänyt aatteensa. Rahalla on nykyään enemmän valtaa kuin politiikalla. Voiko kehityksen suuntaa muuttaa?

Maaliskuun alussa Munkkinien kirkossa järjestettiin keskustelutarja arvoista yhteiskunnassa. Yksi osa käsitteli politiikan arvoja. Keskustelemassa mukana oli myös **Claes Andersson**, jonka poliittiseen uraan on kuulunut kansanedustajuutta, ministeriyttä ja Vasemmistoliiton puheenjohtajuutta. Tällä hetkellä hän on kirjailija ja Espoon kaupunginvaltuuston jäsen.

Anderssonista ei alun perin pitänyt tulla poliitikkoa. Aatteellisen heräämisen hän koki 60-luvun lopulla, kun hän työskenteli Hesperian sairaalassa tehososastolla, jonne tuotiin itsemurhaa yrittäneet ja ulkoa löytyneet paleltuneet asunnottomat. Hän myös päivysti väliaikaisessa yömajassa.

Varsinaisen yhteiskunnallisen koulu-

tuksensa hän sai Marraskuun liikkeessä, jonka toimintaan hän osallistui aktiivisesti neljä vuotta, viimeiset kaksi puheenjohtajana. Marraskuun liike pyrki vähentämään yhteiskunnallista yhdenmukaisuuden painetta ja puolusti erilaisia vähemmistöryhmiä sellaisia pakko-toimenpiteitä vastaan, joilla yhteiskunta ylläpiti yhdenmukaisuutta.

Anderssonin poliittinen ura kesti kaksitoista vuotta. Aloittaessaan kansanedustajana vuonna 1987 hän yllättyi politiikan monimutkaisesta rakenteesta, eikä poliittinen rakenne ainakaan selvinnyt vuoteen 1999 mennessä. Päinvastoin, moni asia muuttui nopeasti. Suurimpana syynä muutoksille Andersson näkee rahan vapauttamisen 1980-luvulla ja globalisaation.

ATTAC. Se on kansainvälinen rahoitusmarkkinoiden demokraattista valvontaa vaativa liike. Rahoitusmarkkinoiden jatkuva globalisointi syventää taloudellista epävarmuutta ja yhteiskunnallista eriarvoisuutta. Kehitys rajoittaa ihmisen valintamahdollisuuksia ja kiihdyttää itsestä valtiovaltaa. Tällainen kehitys esitetään luonnonlakina.

Kansalaistoiminnan täytyy havahtua, jotta voitaisiin paljastaa sosiaaliset ja poliittiset epäkohdat, joita globalisaatio aiheuttaa. Yleisesti ATTACin päämäärät ovat vallata takaisin demokratialle valta, jonka raha on siltä riistänyt, vastustaa kansallisen itsenäisyyden uhrauksia sijoittajien "oikeuksien" hyväksi ja luoda demokratia koko maailman tasolla.

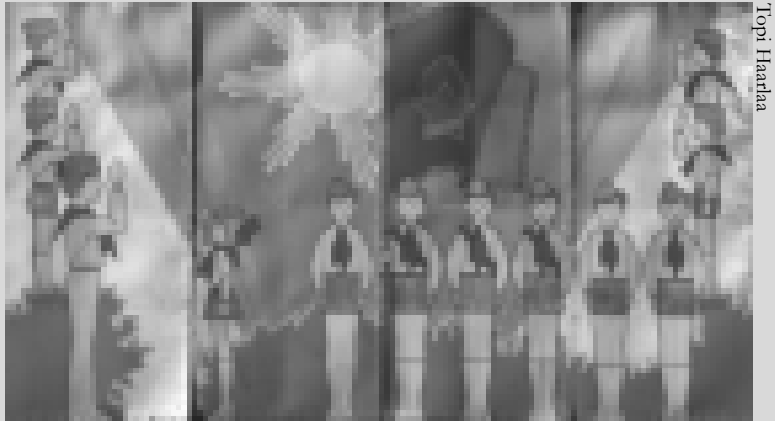
Käytännössä tähdätään kansainvälisen spekulatiivisen vastustamiseen, pääomatulojen verotukseen, veroparatiisien poistamiseen, investointien julkisuuteen kehitysmaissa, kehitysmaiden velkojen anteeksiantoon. Tavoitteena on myös perustaa pankki- ja rahooperaatioille laillinen muoto kansalaisen suojelemiseksi. Spekulatiivisia rahansiirtoja halutaan ehkäistä tai saada niistä edes yleistä hyötyä Tobinin verolla. Vaikka veroprosentti olisi vain 0,1, veron määrä nousisi vuositasolla 100 miljardiin dollariin. Tätä rahaa voitaisiin käyttää taisteluun epätasa-arvoa vastaan.

Ihmisen arvo takaisin

ATTAC olisi Anderssonin mielestä keino vähentää sekä yhteiskunnallista että kansainvälistä epätasa-arvoisuutta. Hänen mielestään kaikkien on aktiivisesti toimittava niin, ettemme hyväksy ihmistä vain pelinappulana rahapelissä.

– Valta on saatava takaisin politiikkaan. Ihmisen arvoa ei mitata rahassa, se on vääristynyt tapa mitata ihmisen arvoa. Jokaiselle on taattava samat perusoikeudet, hän tiivistää.

KAROLIINA KIVELÄ

Topi Haarla

Oikeistolla kaikki hyvin

Lähetin pienelle otokselle kansanedustajista lyhyen kyselyn politiikan aatteellisuudesta. Tulos ainakin todisti, että joko kansanedustajilla on kiire, tai sitten politiikan arvot ja yhden ihmisen kysymykset eivät kiinnosta. Vajaassa viikossa sain takaisin alle puolet kyselyistä.

Osa vastanneista on erityisen huolestunut poliittisesta kehityksestä, osa huomaa jotain epäkohtia, ja joidenkin mielestä nykyisessä tilanteessa ei ole mitään vikaa. Erityisesti oikeistossa ollaan sitä mieltä, että kaikki on hyvin.

Joissain vastauksissa näkyy selvästi Anderssonin moittima tyytyväisen enemmistön diktatuuri. Asioiden nähdään olevan hyvin, kun ne ovat itsellä hyvin, vaikka kaikkien kohdalla näin ei olekaan.

Politiikassa aatteiden takia

Vihreiden **Erkki Pulliainen** muistuttaa olevansa poliittisessa toiminnassa mukana aatteellisuuden, sen säilyttämisen, takia. Hän viittaa Oulun teeseihinsä, joiden mukaan ei saa ylittää ihmisen sietokykyä eikä luonnon kantokykyä. Tärkeää on, että yhteiskunnalla säilyy valvontavalta markkinoiden yli.

Vastauksissa korostuu usko asiantuntijuuden mahdollisuuksiin. Kun oma asia tunnetaan, sen esille nostaminen on helpompaa, ja muutoksesta tulee mahdollinen. Kukaan ei kuitenkaan tuntunut muistavan asiantuntijuuden toista puolta: kun alat eriytyvät omiksi lokeroikseen, tietyt ihmiset saavat tie-

tyllä alalla vallan. Sitten nämä asiantuntijat tekevät päätöksiä heikommassa asemassa olevien puolesta. Tyypillinen esimerkki on sosiaalihuolto. Näin asiantuntijuuskin voi vahvistaa kehitystä, joka vie yksityiseltä ihmiseltä päättäväisyyttä.

Valta on kansalla

Monet vastaajat viittaavat puolueiden aatteelliseen sekoittumiseen. Laajasti ollaan kuitenkin sitä mieltä, että omalla aktiivisuudella ja vuoropuhelulla voidaan vaikuttaa. Ongelmana onkin, miten aktivoida ihmiset, jotka kokevat menettäneensä vaikutusmahdollisuutensa.

Mitään yksioikoisia ratkaisuja vallan palauttamiseksi kansalle on vaikea tehdä, mutta kaikki kansanedustajat pitävät kansanvaltaa ehdottoman oikeana ratkaisuna, joka myös on mahdollinen.

– Suomi on täysivaltainen tasavalta. Valtiovalta kuuluu kansalle, jota edustaa eduskunta. Kansanvaltaan sisältyy yksilön oikeus osallistua ja vaikuttaa yhteiskunnan ja elinympäristönsä kehittämiseen, sanoo Kokoomuksen **Riitta Prusti**.

KAROLIINA KIVELÄ

**Täytyykö lähetystyössä
olla rohkea vai hullu?
- vai hieman
sitä ja tätä**

**Suomen Lähetysseuran
ESIKOULUTUSKURSSILLA**

on mahdollisuus tutustua perusteellisesti tämän päivän lähetystyöhön ja pohtia omia mahdollisuuksia palvella tässä maailmassa. Kurssit on tarkoitettu nuorille aikuisille.

**Seuraava kurssi Helsingissä syksyllä 2001;
kurssin lähijaksot ovat 28.-30.9., 12.-14.10.,
2.-4.11., 16.-18.11., 30.11.-2.12. ja
hakuaika päättyy 13.9.**

Kursseja syksyisin ja keväisin Helsingissä ja tänä syksynä myös Kuopiossa, Oulussa (Paudasjärven opisto) ja ruotsinkielinen Karjaalla.

Esikoulutuksen käyneillä on mahdollisuus hakeutua kansainväliseen harjoitteluun SLS:n työalueille.

**SUOMEN
LÄHETYSSEURA**

Hakukaavake ja lisätietoja:
www.mission.fi/osaillistuesikouluetus.html
tai jussi.murtovuori@mission.fi
sekä puh. 09-129 7328

Seppo Syrjänen -akatemia

”Ken tahtoo kärsivää auttaa?”

*Ihmisen kärsimys ja
kirkon lähetystehtävä*

*Missiologinen seminaari Järvenpään Seura-
kuntaopistolla herättäjäjublien yhteydessä*

Perjantaina 6.7.2001

10.00–10.15	Seminaarin avaus
Lähetys sihteeri Urpo Karjalainen
10.15–11.00	Miten teologia on yrittänyt tulla toi-
meen kärsimyksen ongelman kanssa?
Püspa em. Kalevi Toiviainen
11.00–11.30	Keskustelu
11.30–13.00	Lounas
13.00–14.00	Ihmisen kärsimys kirkon lähetysteh-
tävän haasteena
Prof. Walter Altmann, Brasilian ev.-lut.
kirkko.
14.00–14.30	Keskustelu
14.30–15.00	Kahvi

Seminaarin puheenjohtajana toimii pastori Hannu Pöntinen.

Osallistumismaksu 50 mk. Ruokailu ja kahvit 50 mk. Ilmoittautuminen 15.6. mennessä Seurakuntaopistolle 09-2719900/ 2719903, tiedustelut Hannu Pöntinen 040-573 6607.

Seminaarin järjestävät:
Helsingin Hiippakunta
Herättäjä-Yhdistys
Kirkon ulkoasian osasto

Empatiasta pitää maksaa

Yritin avata keskustelua arvoista lääkärituttavani kanssa. Hän hymähti väsyneesti ja sanoi: ”Ainoa asia, mitä sanasta arvo tällä hetkellä tulee mieleen, on Arvo Ylppö.” Arvokeskustelu lääkärin kanssa oli ohi.

Ystävälläni oli flunssa kestänyt reilun viikon. Kunnallisen terveydenhoidon asiakkaana hän sai ilmaista terveydenhoitoa, joka maksoi 150 markkaa. Vastaanotolla ystäväni ei ollut ehtinyt lausua kuin ensimmäisen tavun sanasta flunssa, kun hänellä oli jo antibiootti-resepti kourassa.

”Entä muuta?” murahti lääkäri. ”No yksi reseptilääke olisi uusittava, mutta nyt ei taida olla aikaa tarkempiin tutkimuksiin”, oli hän aloittanut ja kas, toinen resepti oli jo kirjoitettu.

Viikkoa aiemmin ystäväni oli murtuneen sormen takia käynyt yksityisellä lääkäriasemalla. Käynti oli maksanut maltaita, mutta sormen murtumiseen oli suhtauduttu sellaisella vakavuudella ja hartaudella, että sellaisesta empatias-topi hänen mielestä jo maksaakin.

Raha auttaa paneutumaan potilaaseen

Onko johtopäätös nyt se, että raha motivoi lääkärin tekemään työnsä kunnolla ja kunnioittamaan oman ammattikuntansa ohjeita? Kyllä ja ei. Yksityislääkärit pitävät työtään asiakaspalveluna, jolloin he tietävät, että potilas maksaa saadakseen hoitoa ja hyvää palvelua. Raha panee paneutumaan asiaan kunnolla.

Toisaalta raha ja valta ovat ihmisille olleet aina heikkous ja lähes aina syy joustaa yleisesti hyväksytyistä säännöistä, ohjeista tai arvoista. Niin dopinglääkärit kuin tutkimusrahojen kanssa lätänneet lääkärit ovat epäilemättä halun-

neet itselleen rahaa ja mainetta. Raha ei kuitenkaan ole motivoinut heitä toimimaan lääkärin ohjeiden tai minkään muidenkaan sääntöjen mukaisesti.

Itsemurhaa harkitsevat auttajat

Teologian tohtori **Martti Lindqvist** kirjoittaa artikkelissa ”Etiikan merkitys lääkärin työssä”, että lääkärin etiikan tulisi olla ammattikäytäntöä, jossa yhdistyvät lääkärin tieto, taito ja sitoutuminen eettisesti hyväksytyjen päämäärien puolesta toimimiseen. Etiikka perustuu kuitenkin yksilötasolla omantunnon käsitteeseen. Lääkäri toimii työssään pitkälti sen mukaan, mitä hänen oma omatuntonsa sallii tai kieltää.

Lääkärit pitävät saamaansa peruspalkkaa huonona ja kuvaavat työoloja sekä työaikoja epämiellyttäväiksi. 77% lääkäreistä kokee olevansa stressaantuneita, ja joka neljäs lääkäreistä on joskus ajatellut vakavasti itsemurhaa. Mutta miksi tämä huonopalkkainen, masentunut, väsynyt ja työssään viihtymätön joukko jaksaa edistää toisten terveyttä ja auttaa ihmisiä?

Suomessa lääkäreiden työtä ja ammattikuntaa kyllä arvostetaan, mutta nykyään asioiden arvo mitataan kuitenkin rahassa. Lääkäreille ei riitä enää pelkkä arvostus ilman hintaa. Lääkäreiden mielestä parantava resepti olisi parempi palkka.

MATILDA PASANEN

Heräsin rippileirillä kukonlau-
lun aikaan, sillä minun piti
lähteä noin 40 kilometrin
päähen kaupunkiin saarnaamaan. Vein
yhdessä isosista kotiinsa ja palasin
asunnolleni, jossa olin jo käväissyt.
Oven takana muistin, että vaihtaessani
housuja avaimet jäivät niiden housujen
taskuun, jotka olivat asunnossa, ja
minä olin pihalla.

Mietin siinä monta kertaa, mitä sa-
noisin saarnassani, jonka luulin olevan
lukkojen takana. Aikani harhailtua vi-
raston ja kirkon väliä sain avuksi sunti-
on, joka päästi minut asuntooni. Rien-
sin pian sen jälkeen kirkkoon, ja kaikki
meni hyvin -saarna oli ollut koko ajan
autossa.

Jumalanpalveluksen jälkeen jouduin
opastamaan amerikkalaisia rouvia

omalla englannin taidollani. Rouvat oli-
vat tulleet etsimään tietoa vanhasta äi-
distään kirjaimellisesti kirkosta. Neu-
voin heitä menemään virastoon seuraava-
vana päivänä.

Palasin takaisin rippikoululeirille, jos-
sa minun piti vielä toimittaa jumalan-
palvelus. Oli kesän lämmin päivä.
Kynttilät lämmittivät mukavasti otsaa,
puhe eikä laulu tuntunut sujuvan. Kä-
det ja koko mies tärisi. Kansa oli ar-
mollinen, mutta tuskaa se oli. Ehdin
moneen kertaan miettiä, loppuuko päi-
vä ollenkaan. Tuli ilta ja tuli aamu. Via
dolorosa oli ohi.

”SURVIVER”

Olin kesällä muutaman viikon
keikalla vanhusten osastolla
eräessä Helsingin sairaalassa.
Viikot olivat yllätyksiä täynnä, ja en-
simmäisen hätkähdyttävän kokemuk-
sen sain heti ensimmäisenä päivänäni.
Olin saanut yhden vanhan rouvan
puettua ja laitoin hänet istumaan tuo-
liin lähelle ikkunaa, minkä jälkeen läh-
din hakemaan rouvalle aamukahvia ja
puuroa. Nälkä oli ilmeisesti jo tällä vä-
lin yllättänyt rauhallisen vanhan rou-
van, sillä rouva tepasteli minua vas-
taan huoneen ovella naama mullassa ja
lehdet suusta roikkuen.

Myöhemmin kuulin, että tämä van-
ha rouva tulisi aina sitoa tuoliin kes-
kelle huonetta, sillä muuten hän syö
kaiken, mihin hänen käteensä vain ylet-
tyvät – myös ikkunalaudalla olevat
kukkaset.

”SAIRAALATEOLOGIA”

Loma

Panu Pihkala

kesä ke

*Kaiken se kestää,
kaikessa toivoo,*

Kesäteologit eivät

yksillä,

Olin ensimmäistä kertaa kesäteologina ja kohtasin heti olosuhteet, joita pahempia en usko enää näkeväni.

Leirillä oli kolme ohjaajaa: minä, pastori ja nuorisohjaaja. Pastori oli viransijainen, joka ei pitänyt alkuunkaan leireistä, ja oli sanonut sen ehdoksi työhöntuloonsa. Niinpä hän hoitikin vain oppitunnit; tuskin oli liituttu ehtinyt kuivua, kun pihalta kuului moottorin ääni.

Nuorisohjaaja oli vetänyt kymmennittäin leirejä vuosiensa varrella ja oli täysin kypsä työhönsä. Hän mm. ylläpiti ehdotonta tupakanpolttokieltoa leirillä, mutta poltteli itse salaa piippua ja söi pastilleja päälle yrittääkseen peittää hajun. Pääosan ajasta hänellä oli hermo kireällä, ja nuoret pelkäsivät häntä.

Itse leiriläisiä oli 32 ja isosia vain viisi, joista neljä oli vielä ensikertalaisia.

Nuorisohjaajan kanssa olimme sopineet, että hän kävisi ruokkimassa

kissansa yhtenä iltana, koska hänen vaimonsa oli ulkomailla, ja että minä huolehtisin silloin iltaohjelmasta. Niin saapui leirin kolmas ilta, ja hän kertoi lähetevänsä. Kysyin, mihin kellonaikaan hän tarkalleen palaisi. ”Sitä en kuule osaa tarkkaan sanoa”, mies tokaisi ja häipyi.

Vedin iltaohjelman, eikä miestä näkynyt. Iltahartauden aika tuli ja meni, mutta mies oli yhä kadoksissa. Soitin miehelle, mutta vastausta ei kuulunut, eikä myöskään itse miestä. Leirin pojat aikoivat käyttää tilannetta hyväkseen ja lähteä yöjalalle, mutta armeijahenkinen kurinpalautus säilytti järjestyksen.

Aamulla kävellessäni lipunnostoon kaartoi pihaan miehen auto. ”No huomenta!” äijä lausui pirteänä.

Myöhemmin hän selitti, että oli nukahtanut illalla sohvalle ja herännyt vasta yöllä. Jaaha...

Leirin loputtua olin rättiväsynyt mutta iloinen että, kaikki pysyivät hengissä.

”SILTÄ SAMOIHIN TÖIHIN”

aikilla

Olen teologian opintojeni aikana ollut parina kesänä töissä hautausmaalla puistotyöntekijänä. Siinä ruohoa leikatessa ja rikkaruohoja kitkiessä tuli myös luettua muutamaan kertaan hautakivien tekstit ja toisinaan myös ihmeteltyä mieleenpainuvien nimien, kuten Naima Aiman, syntyhistoriaa.

Ollessani ensimmäistä kesää töissä hautausmaalla jouduin työtoverini kanssa raivaamaan hautausmaan viereistä metsikköä. Lapioidessani näin vaalean kuvun, joka pilkisti mullasta. Sanoin ääneen: ”Hei, mikäs tuo on?”, ja samalla kaverini nosti vaalean esineen ylös mullasta. Kaverini pyöritteli

esineitä kädessään, ja pohdimme yhdessä, että ei se tainnutkaan olla mikään ruukku tai kulho, kuten olimme ensin ajatelleet. Yhtäkkiä minulla välähti ja sanoin työtoverilleni: ”Arvaa, mikä toi on! Sehän on pääkallo!” Kaverini ilme oli ikimuistettava, kun hän kiljaisi ja viskasi kallon kaareissa lepikkoon.

Tapahtumasta viisastuneena kykenimme tukahduttamaan kiljaisumme, kun myöhemmin kesällä mullasta pulpahteli muutamia sääriluita.

”TEOLOGINA RUOHONJUURITASOLLA”

*kaikessa uskoo,
aiken se kärsii.*

koskaan katoa.

Kesäteologin ostoslista 2000

*Tällä Kyyhkysen viime kesänä
testaamalla ostoslistalla selviät
puolitoista kuukautta kaukana
poissa kotoa...*

- 1 kilo riisiä
- 1 paketti kaurahiutaleita
- 1 paketti lauantaimakkaraa
- 1 paketti margariinia
- 1 paketti nenäliinoja
- 1 paketti sulatejuustoa
- 1 pakkaus pesujauhetta
- 1 paristo
- 1 pussi Fasupaloja
- 1 pussi vaahtokarkkia
- 1 säilykepurkin avaaja
- 10 paahtoleipää
- 12 litraa jogurttia
- 14 einespizzaa
- 2 kiloa juustoa
- 2 pakettia lihapiirakoita
- 2 pussia perunalastuja
- 3 kpl valmislasagnea
- 3 pakettia lihapyöryköitä
- 3 purkkia ananasmurskaa
- 3 pussia kurkkupastilleja
- 3 ranskanleipää
- 4 purkkia tonnikalaa
- 5 pussia makaroneja
- 8 jäätelöä
- 9 litraa hedelmämehua
- 9 litraa maitoa
- banaaneja
- kurkkua
- omenoita
- perunoita
- saippuaa
- tomaattia
- tomaattimurskaa

ARTO HYVÄTTINEN

Kesäteologian moraalinäkökulmia

Tänä keväänä eräs kirkkoherra julisti jättäneensä minut valitsematta kesäteologin virkaan, koska oli käynyt ilmi, että elän avoliitossa. Lisäksi hän katsoi asiakseen antaa minulle isällisiä neuvoja siitä, kuinka minun tulisi yksityiselämäni hoitaa, jotta työpaikkoja tulevaisuudessa irtoaisi seurakunnista. ”Jos tuntuu siltä, että hän on Se Oikea, kannattaisi mennä naimisiin”. Kiitos vinkistä! Pelkkä ilmoitus siitä, etten tullut valituksi, olisi riittänyt varsin hyvin.

Ymmärrän kyllä, että työntekijävalinnoissa vaikuttavat mitä kummallimmat syyt. Mutta olivatpa valintaan johtaneet syyt sitten mitä tahansa, onko työnantajalla oikeus loukata hakijaa ja puuttua hänen henkilökohtaisiin asioihinsa? Meillä jokaisella on oikeus mielipiteisiin, mutta onko kenelläkään lupaa käyttää mielipiteitään lyömäaseina?

Luetin saamani hylkäyskirjeen ystävälläni oikeustieteilijällä. ”Kai siitä on

olemassa jotain lakeja, miten ihmisiä pitää valita töihin”, tiukkasin vihaisena ja turhautuneena. ”Onhan niitä olemassa”, mutisee ystäväni lakikirja repussa, ”mutta tässä teidän ’firmassanne’ taitavat päteä aivan omat pykälät.”

Kun uskalsin avata suuni ja kertoa opiskelijakollegoilleni, kuinka minua oli kohdeltu, huomasin etten ollut yksin asiani kanssa. Mutta mitä tekee kaltoin kohdeltu teologian opiskelija? Hän pistää suunsa suppuun, nielee katkerat kyyneleensä ja peittää sielunsa saamat mustelmat. Näistä asioista ei puhuta, saati että niitä uskallettaisiin kyseenalaistaa.

On selvää, että kirkolla on tiettyjä kriteerejä ja vaatimuksia, jotka kohdistuvat pantapaitojen vakituisiin kantajiin eli kirkon virassa toimiviin henkilöihin. Mutta millaiset vaatimukset, odotukset ja valintakriteerit pätevät kolmen kuukauden kesäpestiä hakevaan opiskelijaan? Viidakon lait?

SANNA YLÄ-JUSSILA

leikkaa katkoninaa pitkin talteen

Älä tyydy mumisemaan käytävillä, vaan kirjoita oma mielipiteesi Kyyhkyyseen! Voit toimittaa viestisi joko sähköpostitse osoitteeseen tyt-kyyhkynen@helsinki.fi tai paperiversiona TYT:n toimistoon, Aleksin 2. kerrokseen.

Seuraavaan lehteen tarkoitetut mielipiteet tulee olla perillä 15.9. mennessä.

*Anna palautetta Kyyhkyysestä Netissä
<http://www.helsinki.fi/jarj/tyt/>*

Toopi Haartaa

Papin puhuttava totta

Millaiselle arvopohjalle teologian ylioppilaiden arvomaailma rakentuu? Nyt sitäkin on vihdoinkin tutkittu...

Käytännöllisen teologian laitoksella on viime vuosina tehty muutamia teologian ylioppilaita koskevia tutkimuksia, joiden tuloksista voi päätellä jotakin myös teologian ylioppilaiden arvomaailmasta. **Essi Vuorenjuuri** tutki vuonna 1998 julkaistussa pro gradussaan teologian ylioppilaiden raamattunäkemyistä. Vuorenjuuri tuli tutkimuksessaan siihen tulokseen, että teologiaa opiskelevien raamattunäkemys on varsin konservatiivinen. Ylioppilaat eivät pidä Raamattua täysin erehtymättömänä, mutta he pitävät Raamattua Jumalan inspiroimana kirjana, jolla on tärkeä auktoriteettiasema heidän uskossaan ja elämässään.

Homoseksuaalikin, mutta ei valehtelija

Mari Vihisen tuoreen tutkimuksen mukaan teologian ylioppilaat eivät vaadi papilta ainoastaan työtehtävien suorittamista, vaan etusijalle nousevat persoonalliset ominaisuudet. Opiskelijat

odottavat papilta esimerkiksi ihmissuhdetaitoja, miellyttävän ihmisen luonteenpiirteitä, henkilökohtaista uskoa ja ammattitaitoa.

Papin elämäntapaa koskevista kysymyksistä 52% vastaajista oli sitä mieltä ettei pappi voi elää avoliitossa ja 54% vastaajista oli puolestaan sitä mieltä, että homoseksuaali voi toimia pappina. Vastauksissa tuli esille usko rehellisyyteen, sillä 51% vastaajista oli vakuuttunut, että papin on aina puhuttava totta, vaikka totuuden kertominen loukkaisi jotakuta.

Vihisen tutkimuksessa erityisesti naiset mainitsivat papin persoonaa koskevista vastauksistaan kuitenkin myös vaatimuksen toisten hyväksymisestä ja tavallisena ihmisenä olemisesta. Teologian ylioppilaiden pappeihin kohdistamat odotukset näyttävät olevan varsin korkealla ainakin arvojen ja persoonallisten ominaisuuksien kohdalla, mikä toivottavasti heijastelee myös ylioppilaiden itselleen asettamia tavoitteita.

MINNA AHOKAS

Toopi Haartaa

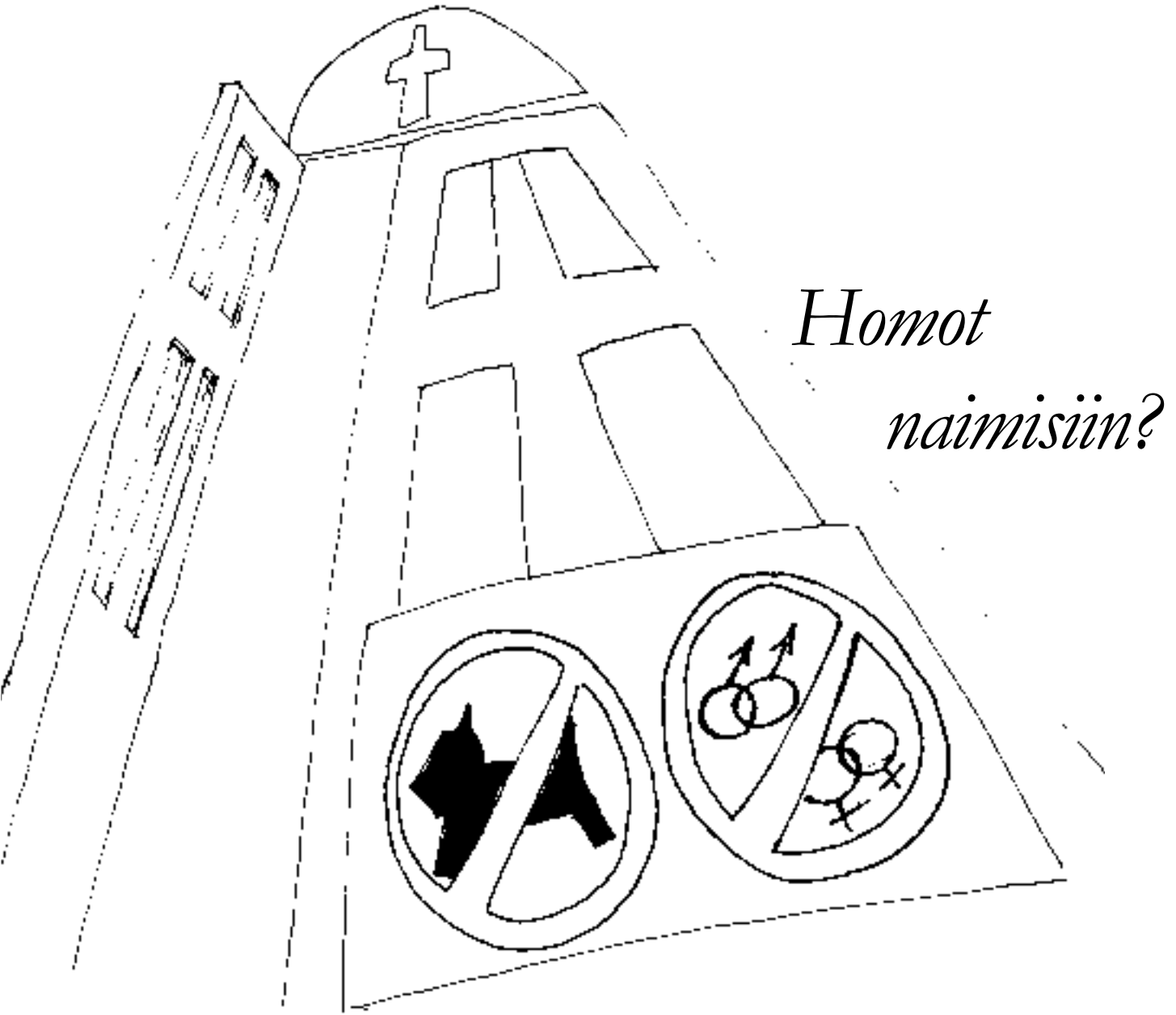
Ketko???

Oletko tavannut katolilaisen sisaren? Mitä tiedät toisesta kansankirkostamme? Entä muistatko vain oman rakkaan herätysliikkeesi perustajan?

Suomen ekumeenisen neuvoston nuorisajaosto on järjestänyt yhdessä Kristillisen opintokeskukseen kanssa Kansainvälisen ja ekumeenisen koulutuksen koulutusohjelmaa (KETKO) vuodesta 1983. Kurssin tarkoituksena on tutustua eri kristillisten kirkkojen tunnustukseen ja jokapäiväiseen elämään Suomessa ja maailmalla sekä esitellä erilaisia mahdollisuuksia osallistua kansainväliseen ja ekumeeniseen työhön. Koulutus on neljän viikonlopun mittainen. Eri viikonloput vietetään eri kirkkokuntien vieraana.

Suomen kirkollisesta tilanteesta johdettua eri kirkkokuntiin kuuluvien nuorten kohtaaminen ei monellekaan ole jokapäiväinen asia. Tämän vuoksi useimmilta puuttuu omankäden tieto siitä, minkälaisia muihin kirkkokuntiin kuuluvat kristityt ovat. KETKO-kurssille osallistuu nuoria aikuisia eri kristillisistä kirkkoista ja vieraillemalla eri kirkkojen jumalanpalveluksissa saa hyvän kuvan siitä, minkälaisia muotoja kristillinen elämä voi saada.

Jos tahdot lisätietoja KETKOsta tai haluat ilmoittautua kurssille, ota yhteyttä KETKO-sihteerille **Minna Hietamäkeen**: minna.hietamaki@helsinki.fi.

Kirkkohallitus on ottanut selvän kannan samaa sukupuolta olevien parisuhteen virallistamiskysymyksessä: sitä ei saa rinnastaa avioliittoon. Eriävät äänet kaikuivat silti kirkon sisällä. Yhteys-liike puolustaa homoseksuaalien oikeuksia, kun taas Aslan ry. tarjoaa vaihtoehdon homoseksuaalisuudesta eheytymiseen ja Raamatun mukaiseen elämään.

Hilkka Lydén on lesbo. Hän on myös teologian ja kasvatustieteiden opiskelija, elää avoliitossa naisen kanssa ja toimii SETA ry:n hallituksen jäsenenä. Mutta niin kauan kun lesbous tekee hänestä jollain tapaa eriarvoisen, Hilikka haluaa identifioitua juuri lesboksi.

– Niin kauan kuin sillä on jotain väliä, kenen kanssa bylsin, niin kauan kuin minut hyväksytään paremmin, jos ihmiset ihmiset voivat pitää minua heterona, niin kauan haluan ärsyttää julistamalla

omaa poikkeavuuttani aina ja kaikkialla. Joten olen siis LESBOteologi, LESBOystävä, LESBOtytär ja tulevaisuudessa LESBOäiti.

Vähemmistön oikeuksien puolustus tahdittaa Hilkan puhetta, sillä homoseksuaalit ovat hänen mielestään Suomen syrjityin ihmisryhmä. Niin parisuhteen virallistaminen kuin adoptio-oikeus kuuluvat hänen mielestään homoille. Vuonna 1995 Suomessa tuli voimaan laaja syrjinnän kieltävä laki. Siinä mainittu kaikkien tasavertainen kohtelu

ei Hilkan näkökulmasta toteudu homoseksuaalien kohdalla.

Homous ei ole enää rikos

Homoseksuaalisuus on poistettu rikoslaista ja sairausluokituksesta. Ihmismielistä näitä vanhoja mielikuvia on hankalampaa karistaa. Hilikka uskoo, että kyseessä on tietämättömyys. Lesbous tai homous ei näy päälle, eikä siitä yleensä pidetä meteliä. Jos vastustajat todella tuntisivat

homoparien arkea, heidän olisi suoras-
taan hankalaa pysyä mielipiteissään.

– Haluan pakottaa ihmiset pohti-
maan omia ennakkoluulojaan osoitta-
malla, että lesbokin voi olla viehättävä,
hauska, huumorintajuinen ja älykäs.
Kun toivottavasti joskus tulevaisuudes-
sa mekin saamme ihmisoikeudet, hävi-
ää minun tarpeeni heiluttaa sateenkaari-
lippua.

Hilkka ei ole varma, virallistaisiko
hän puolisonsa kanssa parisuhteensa.
Toiveissa on nimittäin perheellisyyttä,
ja ilman adoptio-oikeutta parisuhteen
virallistaminen käytännössä huonontaa
lapsellisten homoseksuaalien asemaa.
Köyhinä opiskelijoina tyttöjä ei sinänsä
omaisuuden periminen kiinnosta, sillä
jaettavana olisi lähinnä opintovelkaa.
Tunnustuksena virallistamisen mahdol-
lisuus olisi kuitenkin äärimmäisen tär-
keä. He ovat sitoutuneita toisiinsa ja
haluavat olla sitä myös julkisesti.

Heteromuotista ulos

Eheytyminen tarkoitti Hilkalle proses-
sia, jonka kuluessa hän antoi itselleen
luvan rakastaa naista. Elämän rakenta-
minen heteromuottiin ei yksinkertaises-
ti onnistunut. Prosessin alussa jäi taakse
Jumala sekä vanhat seurakuntaystävät.
Hänen kokemuksensa oli, ettei häntä
hyväksytty.

Myös teologian opiskelu jäi muuta-
maksiksi vuodeksi. Nyt Hilkan kutsumus
kirkon työhön on vahvistunut ja Alek-
santeri 7:n ovi avautuu useammin. Suh-
de Jumalaan on korjautunut, ja vanho-
jen kavereiden tilalle on tullut ystäviä,
jotka hyväksyvät hänet lesbona tuomit-
sematta.

Raamatusta Hilkka löytää nykyisin
rakastavan Jumalan, joka hyväksyy hä-
net ja myös hänen suhteensa. Lapsuu-
den kehitysongelmista tai psykoseksua-
alisista häiriöistä ei Hilkan lesbous
johdu, vaan hänet luotiin tällaiseksi. Tu-
levaisuuden haaveena Hilkalla on pap-
peus. Tällöin hän olisi myös virallisesti
hyväksytty kirkon taholta.

Hilkka kysyy suoraan, mihin suun-
taan kirkko ja yhteiskunta haluavat ho-
mojen parisuhteita ohjata. Kun tällaisen
vähemmistön olemassaoloa ei voida
enää kiistää, eikö olisi kaikkien etujen
mukaista, että myös homoseksuaaleille
annettaisiin mahdollisuus elää virallisessa
vakinaisessa parisuhteessa? Hilkka ei
myöskään ymmärrä kuinka homous

uhmaa ydinperhettä, sillä perheyksiköi-
den moninaisuus on jo nyt todellisuut-
ta.

Biologian ja luomisen perusteella

Mikko Aalto, pappi, kirjailija ja yrittäjä,
oli mukana perustamassa Aslan ry:tä.
Aalto ei missään tapauksessa pidä ho-
mosuhteiden rekisteröimistä ihmisoi-
keuskysymyksenä. Hän kysyy suoraan,
miksi homoilla pitäisi olla samat oikeu-
det kuin heteroilla.

Aalto perustelee kantansa sillä, että
avioliittoastituutti pohjaa ajatukselle
suvun jatkamisesta. Homosuhteissa
tämä ei ole millään tavoin luonnollisesti
mahdollista. Avioliiton peruskiviin kuu-
luu myös ajatus mahdollisten lapsien
tulevaisuuden suojaamisesta ja turvaa-
misesta. Logiikan, biologian ja luomi-
sen kautta selvenee, ettei samaa suku-
puolta olevia ole tarkoitettu seksisuh-
teeseen, Aalto kiteyttää. Homoseksua-
alien parisuhteen virallistaminen tarkoi-
taisi yhden seksuaalisuuden rikkinäisyy-
den muodon normalisoimista.

Kenelle lapsia voidaan antaa?

Kysymys samaa sukupuolta olevien
rekisteröitymisestä parisuhteeseen on
Aallon näkökulmasta laajempi. Millaiset
yhdessä elämisen muodot yhteiskunta
haluaa mahdollistaa virallistettaviksi?
Kenelle ja millä perusteilla voisi kuulua
suora perintöoikeus?

Aalto ei myöskään näe perusteita
kiistelylle adoptio-oikeudesta. Yhteis-
kunnan tulisi hänen mielestään määrit-
tää perusteet, joilla kasvatusmahdolli-
suus voidaan antaa yleensäkin van-
hemmille. Adoptiokeskustelu kuvaa
Aallon mukaan tuloilla olevaa vaati-
musten loppumatonta rimpua. Vaikka
myönnytyksissä edettäisiin kuinka pit-
källe, se ei kuitenkaan tyydytä homo-
seksuaalien tarvetta tulla hyväksytyksi.

Aalto muistuttaa, että näissä keskus-
teluissa kasvaa liikavarpaita helposti
molemmiin puolin. Avioliitto on silti
miehen ja naisen välinen, ja heidän rak-
kautensa sen perusta. Tätä ei voi rin-
nastaa homoseksuaalien suhteiden vi-
rallistamiseen, ja miksi se pitäisi rinnas-
taa, painottaa Aalto vielä kerran.

MINNA PARTANEN

Eduskuntakäsittely

- Oikeusministeriö asetti työryhmän
pohtimaan kysymystä 1999.
- Tämän valmistumisen jälkeen mie-
lipiteensä siitä ovat ilmaisseet esi-
merkiksi Suomen evankelisuteri-
lainen ja ortodoksinen kirkko, kir-
kon herätysliikkeet, monet ihmisoi-
keusjärjestöt, Yhteys ja Aslan ry.
- Eduskunnassa lain käsittely jatkuu
yhä ja on aiheuttanut paljon eri-
mielisyyskiä sekä puolueiden sisällä
että istunnoissa.
- Suurin ongelma ehdotuksessa on,
pitäisikö homoliittojen erota avio-
liitosta ja jos pitäisi, niin miten.

Yhteys

- toimii homoseksuaalien puolesta
luterilaisen kirkon sisällä yrittäen
levittää ymmärtäväisempää suhtau-
tumista seksuaalisia vähemmistöjä
kohtaan.
- on vapaamman raamatuntulkinnan
kannalla. Homoseksuaalisuuden
vastustamiseen ei tulisi voida käyt-
tää tuhansien vuosien takaista tie-
topohjaa Raamatusta.
- Liikkeeseen kuuluu monia vaiku-
tusvaltaisia teologeja sekä asiantun-
tijoita monilta elämänalueilta, **Rai-
ja Sollamo, Martti Lindqvist,
Outi Lehtipuu** ja **Mikko Juva**.

- On kristillinen palvelujärjestö, joka
sitoutuu Raamattuun uskon ja elä-
män ylimpänä ohjeena.
- Tarkoituksena on tukea ja auttaa
raamatulliselta pohjalta niitä, jotka
haluavat kasvaa ja eheytyä miehinä
ja naisina tunne- ja seksuaalielämän
alueilla.
- Toimintaan kuuluu mm. Elävät ve-
det –eheytysohjelma, joka on
tarkoitettu kaikille, jotka kokevat
tarvitsevansa apua mieheyden, nai-
seuden, seksuaalisuuden tai ihmis-
suhteiden alueella. Opetuksessa
huomioidaan erityisesti seksiriippu-
vaiset, seksuaalista hyväksikäyttöä
kokeneet ja homoseksuaalit.

Opinnot uudistuvat

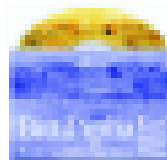
Teologisen tiedekunnan opinnot uudistetaan syksyllä 2001. Opintojen pääpaino siirtyy aineopintoihin ja kirkon virkaa tavoittelematon voi suorittaa jopa 45 ov:n sivuaineen. Klassisten kielten osuus vähenee: kirkon virkaan opiskelevan on luettava kreikkaa, hepreaa ja latinaa, 5 ov kutakin – nykymuotoinen Novum-tentti on siis jäämässä historiaan. Enemmän www.helsinki.fi/teol ja www.helsinki.fi/jarj/tyt/kyybkyen.

Opiskelijoille ja Raamatun tutkijoille

Raamattuja tai niiden osia löytyy noin 100 eri kielellä.
Valikoimaan voit tutustua myös nettisivuilla: www.bible.fi

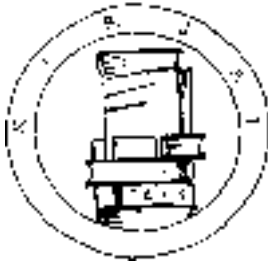

Suomen Pipliaseura
Kauppiaankatu 7, 00160 HELSINKI

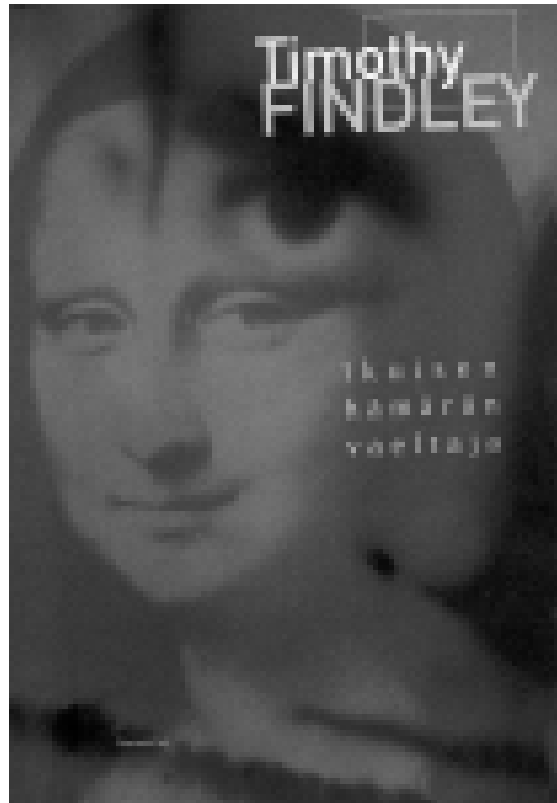

Helppokäyttöinen ja monipuolinen raamattu-ohjelma, jonka avulla voit vertailla erikielisiä Raamattuja ja tehdä omia muistiinpanoja.

Myymlämme sijaitsee noin 10 minuutin kävelymatkan päässä Helsingin keskustasta ja on avoinna ma-pe klo 10-17.00.
Tervetuloa!

...Kirja on sekä viihdyttävä että filosofinen, ja sellaisena virkistää mutta antaa hyvän omantunnon myös tenttikirjojen välissä luettuna....

”Pappien odotetaan puhuvan Jumalasta (Helsingin hiippakunnan synodaalikoukussa), mutta monet heistä kokevat puheen Jumalasta vieraaksi ja vaikeaksi.”

Helsingin Sanomat, 25.3.2001.

”Ateismin suhde uskontoon vastaa fundamentalismin suhdetta tieteeseen. Molemmat äpärälapset kieltävät isänsä. — Fundamentalistit ovat siis modernin maailman omia, myöhäisiä ja perverssejä, tuotteita.”

Tuomas Nevanlinna, Helsingin Sanomien NYT-liite, numero 11, 2001.

”Nyt olisi tärkeää tietää, mikä on ev. luterilaisen pääkirkkomme kanta ihmisten seksuaalisuuteen liittyvissä kysymyksissä. Katolinen kirkkohän kieltää niin ehkäisyä, abortin kuin esiaviolliset suhteetkin. Voiko suomalainen kirkkomme mielestä tuntea olevansa kunnan kristitty, vaikka joutuisi turvautumaan johonkin mainituista keinoista? On väärin, kun ei tiedä, onko tehnyt syntiä vai ei.”

Nimimerkki Eräs Pietari, Seura nro 4/2001.

Iäisyyden mysteeri

Timothy Findleyn romaanin Pilgrim on elänyt monta elämää. Hän on ollut sekä nainen että mies, köyhä ja rikas, yksinkertainen ja viisas. 1900-luvun alussa Pilgrim on nähnyt mielestään tarpeeksi, mutta hänelle ei suoda pääsyä kuolemaan. Toisen epäonnistuneen itsemurhayrityksen jälkeen hänet vietään hoitoon Zürichin Burghölzlin psykiatriseen sairaalaan. Hän saa lääkärin Jungin, joka nousee kirjan toiseksi päähenkilöksi.

Kirja kuvaa Pilgrimien ja Jungin välille syntyvää suhdetta ja Jungin epäuskoista haparointia hänen yrittäessä ymmärtää Pilgrimiä. Alussa Jungin suhtautuminen on voitokasta ja itseriittoista, mutta kirjan aikana Jung käy läpi prosessia, jossa hänelle paljastuu, ettei elämä aina ole hallittavissa tai edes ymmärrettävissä.

Findley tietää, että hyvään juoneen tarvitaan aina myös sopiva määrä romantikkua. Niinpä kirjassa kuvataan myös Jungin ja tämän Emma-vaimon suhteen ylä- ja alamäkiä ja niiden vaiku-

tusta Jungin työhön.

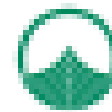
Ystävät vai intohimo?

Kirjan juoni on mukaansatempaava. Halu selvittää Pilgrimien salaisuudet kannustaa lukijaa eteenpäin. Kirja antaa vastauksia, mutta kertoo sekä Pilgrimien että Jungin kautta, ettei kaikkea ole mahdollista eikä edes tarpeellista tietää. Toisaalta se tarjoaa joitain näkökulmia siihen, mikä on tarpeellista. Pilgrimien elämänvaiheissa korostuu esimerkiksi ystävien merkitys, kun taas Jung tasapainottelee työn, avioliiton ja intohimojen välillä.

Kirja on sekä viihdyttävä että filosofinen, ja sellaisena virkistää mutta antaa hyvän omantunnon myös tenttikirjojen välissä luettuna.

Timothy Findley on kanadalainen kirjailija, joka on voittanut useita kirjallisuuspalkintoja kotimaassaan. Ikuisen hämärän vaeltaja on hänen kuudes suomennettu teoksensa.

KAROLIINA KIVELÄ

Seurakuntien Viran- ja Toimenhaltijain Liitto SVTL ry.

**- Tervetuloa -
opiskelijatoimintamme kautta
kirkon töihin!**

- kiinnostavaa tehtävää
- oma opas kirkon työelämään tuleville
- yhdyshenkilö tiedekunnassa:
Ilmari Syrjälä, puh. 041-5105 676

*SVTL ry.
Asemamiehenkatu 2, 00520 HELSINKI
puh: (09) 2290 0410
www.svtl.fi*

Sähköpostitulvaa

Nuori mies pyrki siivoojaksi Microsoftille. Haastattelun jälkeen henkilökuntapäällikkö sanoi: ”Ok, palkkaamme sinut. Lähetämme tarkemmat tiedot sähköpostitse.” Nuori mies vastasi, ettei hänellä ole sähköpostia, jolloin henkilökuntapäällikkö sanoi: ”Siinä tapauksessa te ette ole sopiva työskentelemään Microsoftilla.”

Nuori mies lähti ulos ja istahti katu-käytävälle. Hän oli masentunut. Työpaikkaa oli vaikea löytää, ja rahat olivat tiukalla. Jotain tehdäkseen hän osti viimeisillä rahoillaan kilon tomaatteja ja myi ne voitolla.

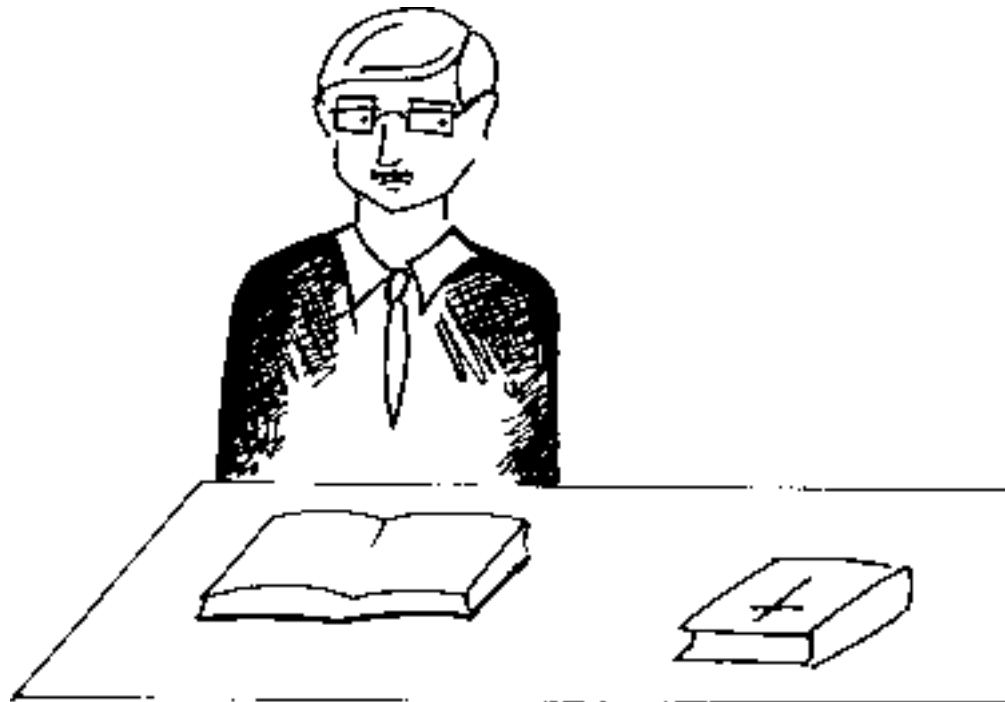
Seuraavana päivänä hän osti ja myi 2 kg tomaatteja, ja sitä seuraavana 4 kg. Vähän ajan kuluttua hän joutui ostamaan kuorma-auton. Pian hänellä oli jo tehdas. Ja niin hänestä tuli tomaattikeisari.

Myyntimies tuli myymään hänelle uusia kuorma-autoja. Kun neuvottelut oli käyty, sanoi myyntimies: ”Lähetän tarjouksen sähköpostitse.” Tähän sankarimme vastasi: ”Minulla ei ole sähköpostia.” Myyntimies huudahti hämmästyneenä: ”Mihinkähän te olisittekaan päässyt, jos teillä olisi ollut sähköposti?” Tähän tomaattikeisari vastasi: ”Olin päässyt siivoojaksi Microsoftille.”

Jutun opetukset

1. Et tarvitse sähköpostia menestyäksesi.
2. Jos sait tämän tarinan sähköpostitse, olet lähempänä Microsoftin siivoojaa kuin miljardööriä.

Fuksi jaksaa kaiken,

Sähköpostikysehyyni nestoreiden joukossa vastanneiden keski-ikä oli 38,5 vuotta, ja taustoissa kaupallinen ala ja muu seurakuntatyö kuin papin työ korostuivat. Jossain vaiheessa teologia on vain alkanut kiinnostaa meitä. Vastaajat vaikuttivat kutsumustietoisilta ammatinvaihtajilta. Vanha ammatti ja työkin ovat saattaneet alkaa menettää hohtoaan.

Yliopiston massiivisuus ja isot opiskelijamäärät tuntuvat, jos on jo tottunut työ- ja perhelämään. Populaa ja jonotusaikaa riittää, jos osallistuu ainakin joskus massaluentoihin ja syö kuppiloissa luentojen jälkeen. Sopivasti ilmastoidun ja sisämääkaupungissa sijaitsevan työhuoneen sijaan ympäristönä täällä on usein kosteampi, mereinen ilmasto ja hengityksentuoksuinen luentosali.

Perunankuoria ja pönttöjä

Kuppiloiden ruoka on kehittynyt sitten 90-luvun taitteen monipuolisemmaksi, mutta kassahenkilöiden lähes puoliau-tomaattinen rahastusääni ”Neljätoista viiskymmentä” -äänienpainoinen on toki melkein kaikille pakollinen alkupala.

Yksi vanha juttu yliopistolla on osin uudessa paketissa: miesten vessat. Ni-

den seinien seinäkirjoitukset nimittäin herättävät ristiriitaisia tunteita: joskus filosofista ja nasevaa pohdintaa, joskus tökeröä machoilua ja painokelvotonta tekstiä. Onneksi posliinit sentään ottavat heikosti vastaan kirjoituksia.

Nestori on tehokas

Ainakin vastanneet kollegani vaikuttavat kovin tehokkailta: opintoviikkoja on kertynyt paljon. Näyttää sille, että me nestorit tiedämme, mitä haluamme opinnoitamme. Ainakin ideoita riittää moneen.

Nestoreillekin sattuu ja tapahtuu. ”Pariin ryhmään tullessani minua on luultu opettajaksi.” ”Nuori opiskelijaneitonon teititteli, vaikka itse olin mielestäni aika rento yhdessä ryhmäkoontumisessa.”

fuksi tietää kaiken.

Fuksi, tuo viileän akateemiseen yliopistomaailmaan rantautunut kirkassilmäinen, keskimäärin nuorempi yksilö, herättää joka syksy vanhemmissa opiskelijoissa lempeän huvittuneita tunteita.

Fuksin paras tuntomerkki on yksinkertaisesti *into*. Se suuntautuu lähinnä opiskeluun ja jossain määrin myös niin sanottuun hengelliseen elämään. Fuksi haluaa oikeuttaa eksistenssinsä yliopistoyhteisön jäsenenä suuntaamalla kaiken energiansa jatkuvaan tekemiseen ja suorittamiseen. Tenttikirjoja luetaan niin kuin ei olisi kirjaa nähtykään ja kalenteri täytetään kaikenmaailman kissanristiäisillä.

Fuksin kanssa keskusteltaessa tarkkailijan huomio kiinnittyy pian tämän mielipiteiden varmuuteen. Fuksi kuvittelee vielä tietävänsä kristinuskosta jostain ehdottomasti, toisin kuin luentosalien hämärässä vuodatetun salatun viisauden ahdistamat vanhemmat kilvoittelijat. Askeettiseen elämäntapaan verhoutunut fuksi ei vielä ymmärrä yliopistoteologian luonnetta. Kristinuskoa ei tarkastella niin sanotun hengellisen

elämän kapeana vyöhykkeenä, jossa kaikki palaset ovat systemaattisesti paikoillaan.

Kun syksyn fuksiluennoilla pöydillä lojuvat pakolliset Raamatut alkavat kevätpuolella hävitä luentosalien atmosfääristä, jotain on alettu oppia. ”Life is life, nanaanana...”

EINO LIIMATTA

Sähköpostitulvaa

Kalkkuna jutteli härän kanssa. ”Haluaisin lentää puun latvaan, mutta minä en jaksa lentää niin korkealle”, sanoi kalkkuna. Härkä vastasi: ”Mikset pops minun lantakikaleitani, ne ovat täynnä kuituja ja antavat sinulle voimaa?”

Kalkkuna alkoi heti niitä napsia, ja se sai pian voimaa lentää alimmalle oksalle.

Pian muutaman päivän popsimisen jälkeen se oli valmis lentämään puun latvaan. Sieltä sen kuitenkin näki maanviljelijä, joka heti ampui kalkkunan alas puusta.

Kertomuksen opetus: paskan jauhaaminen voi saada sinut korkealle, mutta ei pidä sinua siellä kauan.

Pikkulintu lensi etelään talveksi. Oli jo kylmä, ja linnun siivet kangistuivat, ja se putosi maahan pellolle. Kun se makasi siellä, paikalle tuli lehmä, joka pudotti läjän lantaa linnun päälle. Lanta oli lämmintä ja pehmoista ja virvoitti pikkulinnun. Lintu nautiskeli ihanasta lämmöstä onnellisena ja alkoi ilosta visertää.

Ohi kulkeva kissa kuuli viserryksen ja lähti tutkimaan, mistä ääni tulee. Se löysi pikkulinnun, kaivoi sen esiin lannasta ja napsi suuhunsa.

Kertomuksen opetus:

1. Eivät kaikki ole vihollisiasi, jotka heittävät paskaa niskaasi.
2. Eivät kaikki, jotka kaivavat sinut ylös paskasta, ole sinun ystäviäsi.
3. Kun olet kaulaasi myöten paskassa, ei kannata paljon laulaa.

Papin päiväkirjasta

P. toimitukset

Jotkut kuolleet haisevat kamalan pahalle. Jotkut lapset kirkuvat ja rääkyvät, kun heidän päähänsä laitetaan vettä. Jotkut aikuiset rakastavat toisiaan, kun sanovat ”tahdon” ja jotkut hymyilevät muuten vaan toisilleen. Sellainen on maailmanjärjestys. Ihminen pelkää ja parkuu, tahtoo ja pyörtyy, ei tahdo ja itkee. Sitten ihminen kuolee. Minä seuran kiinnostuneena kaikkea tätä ja ihmettelen suuresti.

Toimittaessani P. toimituksia minä tunnen olevani pappi. Johdatan ihmisiä mysteerien rajoille ja näen, miten itsensä umpeen muranneet ihmiset halkeavat elämään salaisuuden edessä. Pyhä laskeutuu hetkeksi ja viistää elämää, kauniisti kuin lokki tai tiira. Se hipoo

aaltoja kohotakseen jälleen.

P. toimitukset ovat kauneudessaan aina myös pelottavia, sillä on olemassa vaara, että kompastuessani ihmisyyteeni teen arvokkaasta tilaisuudesta irvokkaan. Minun on oltava ihminen, selväjärkinen ja aito, mutta en saa olla inhimillinen. En saa tehdä virheitä, en saa sähläätä. En saa liukastua enkä lausua väärää sanoja, sillä P. toimitus on aina hauras ja ainutlaatuinen. Se on kuin lumimhiutale. Ja vaikka minä kahlaisin lumihangessa kymmenien toimitusteni kanssa, on minun annettava ihmisten pitää hiutaleensa. Siksi minä pelkään ja huokailen lähtiessäni aamulla matkaan.

Vie voimia sukeltaa ihmisten elämään. On raskasta olla läsnä, kuunnel-

la, kiinnostua, kysyä, esiintyä herkästi ja aidosti. Mutta se on myös ihanaa ja palkitsevaa. Arkun, alttarin ja kastemaljan äärellä kurkotetaan tuntemattomaan, rapsutellaan ihmisyyden ydintä, puhutaan, ollaan hiljaa ja kuunnellaan. Tahtuu kohtaamisia.

Ja kun ilta saapuu tähdet sylissä, olen kulkenut monen ihmisen elämän halki. Minä olen väsynyt. Luen vähän Hesseä tai Dostojevskia ja sitten siunaan itseni hiljaiselle matkalle. Minua odotetaan ja minä tiedän, että kaikki ikkunat syvään ovat auki.

Jatkuu...

NEEPION

Kesäteologin pikkujättiläinen

Palkkaus

Teologian opiskelijan kuukausipalkka on vähintään 4954 mk ja enintään 8059 mk kuukaudessa. Palkkauksessa tulisi ottaa huomioon työtehtävien määrä, laatu ja laaja-alaisuus, opinnoissa edistyneisyys ja kokemus kyseisessä tai vastaavissa tehtävissä. Luontevaa on siis, että kokemus ja seurakuntaharjoittelun suorittaminen huomioidaan myös palkassa. Myös mahdolliset paikkakunnan erityisolosuhteet tulisi ottaa palkkauksessa huomioon.

Leirit

Leiripäivärahaa maksetaan leirin tai retken jälkeen. Kesäteologin kannalta tärkeää on tietää hänelle määritelty virkapaikka. Virkapaikan ollessa leirikoukussa tai muussa paikassa, jossa leiriä vietetään, hänelle ei makseta leiripäivärahaa. Mikäli virkapaikka on josakin muualla, leiripäivärahaan on oi-

keus.

Kesäteologilla on oikeus kahteen viikkoittaiseen vapaapäivään. Leirin aikana pitämättä jääneet vapaapäivät saa pitää takautuvasti. Yhtäjaksoisesta leirityöskentelystä saa lisäksi hyvitystä seuraavasti: vähintään neljä täyttä leirivuorokautta, yksi vapaapäivä; vähintään seitsemän, kaksi vapaapäivää; vähintään yhdeksän, kolme vapaapäivää; vähintään yksitoista, neljä vapaapäivää; vähintään kolmetoista, viisi vapaapäivää. Täysiksi leirivuorokausiksi lasketaan vain sellaiset, jolloin työntekijä on yöpynyt leiriolosuhteissa.

Vuosiloma

Jokaisella työntekijällä on oikeus kahteen palkalliseen vuosilomapäivään kuttakin työkuukautta kohti. Vuosilomaa saa vain kokonaisilta työkuukausilta, jollaisiksi lasketaan vähintään 14 työpäivää sisältävä työkuukausi.

Työsopimus

On erittäin suositeltavaa tehdä työnantajan kanssa kirjallinen työsopimus jo ennen työsuhteen alkua. Työsopimus selkeyttää kesäteologin työnkuvaa ja ilmoittaa selkeästi sen, mihin työnantaja ja työntekijä ovat sitoutuneet. Opiskelijan kannalta on tärkeää, että työsopimukseen merkittäisiin työaika- ja paikka, palkka, leiripäivärahat (mikäli mahdollista), vapaat sekä se, että muilta osin noudatetaan voimassaolevaa virkaehtosopimusta (VES).

Työtä hakiessa myös asenne on tärkeä tekijä. Töihin kannattaa pyrkiä ja mennä sillä mielellä, että haluaa palvella seurakuntaa.

Lisätietoja antavat työllisyysministeri Ville Melanen (ville.melanen@helsinki.fi) ja Pappisliiton apulaistoiminnanjohtaja Hannu Ronimus (hannu.ronimus@pappisliitto.fi) 09-1502466

Puheenjohtajalta

Arvojen alennusmyynti

Yhteiskunta on pirstaloitunut ja arvoista muodostunut mosaiikki, jossa eriväriset ja kokoiset palat riitelevät keskenään. Moniarvoisuuden hymnit nousevat korkeuksiin vappukarnevaalissa, eivätkä marssijat oikein tiedä itseään, mille marssivat. Mieli-piteet ja kannanotot seuraavat kauden trendejä, kunnes tulee uusi syysmuoti ja edellisen kauden värit unohtuvat.

Hektinen elämänrytmi pakottaa nopeaan päätöksen tekoon ja hukuttaa alleen asioihin monipuolisen perehtymisen. Mieli-piteiden hypermarketit tarjoavat arvoja, jotka houkuttavat hetken, mutta osoittautuvat pidemmän päälle käyttökelvottomiksi. Hinta on edulli-

nen, ja samalla voi osoittaa olevansa ajan hermolla - seuraavansa trendejä. Virran mukana on helppo uida, saada nopea hyväksyntä ja löytää ystäviä. Ja mikä parasta, mieli-piteitä arvostetaan ja niitä toistellaan. Oma ylpeys estää vain näkemästä totuutta: mieli-piteet eivät ole omia, vaan ne ovat muiden.

Nokiasuomen tunnusmelodiat piipittävät taskuissa. Kimakat suomi-iskelmät ja pophitit julistavat menestyksen-kultin voittokulkua ja saavat tuhannet ihmiset ympäri Suomenniemen kope-loimaan laukkujaan ja taskujaan. Pide-tyt puheet ja esitetyt mieli-piteet ovat muuttuneet yhtä mitäänsanomattomiksi kuin vuosisatamme vaikuttavimmat musiikkiteokset, kun ne sovitettiin uu-

delleen mikropiiriorkestereille. Arvot ja mieli-piteet vaihtuvat nykyään yhtä usein kuin kännykkäoperaattorit tuovat markkinoille uusia ikoneja ja soittoää-niä. Voidaksemme kuitenkin edes jol-lain tavalla rakentaa yhteiskunnastam-me kestävää ja tasa-arvoista, on meidän puhuttava kestävän kehityksen ajatte-lusta, joka kattaa myös arvokäsitteen. Kestävät arvot eivät ole yksiselitteisiä, mutta **Martin Luther Kingia** mukail-len ehkä jotain seuraavaa: *"Ihmisellä ei ole oikeutta elää ennen kuin hän on löytänyt jotakin, jonka puolesta kannattaa kuolla."* Tehtävä ei ole helppo, mutta kuka väit-tikään elämää helpoksi?

MIKAEL VÄÄNTINEN

**TEOLOGIAN YLIOPILAIDEN
TIEDEKUNTAYHDISTYS TYT**

Kevät on jo pitkällä ja kesä-suunnitelmat ovella. Kuluvan toukokuun aikana TYT ei vielä lomaile vaan tapahtumia löytyy. **Kirkolliskokousvierailun** Turkuun teemme. 8.5. **Tenttikahvit** jatkuvat perjantaisin alkaen klo 10 Olkkarissa aina viimeiseen kevään tenttiin 25.5. asti.

Yhteistä ulkoliikuntaa, korkeaa ja matalampaa kulttuuria jne. on vielä luvassa toukokuussa. Seuraa sähköpostiasia sekä TYT:n nettisivuja www.helsinki.fi/jarj/tyt. Ja kun uudet opiskelijat saapuvat 3.9., alkaa tuolloin tapahtua myös ainejärjestömme osalta. Tule tutustumaan uusiin opiskelijoihin ja moikkaamaan vanhoja tuttuja mitä erilaisten tapahtumien merkeissä!

Sähköpostilistalle liittyminen on helppoa. Lähetät viestin osoitteeseen majordomo@helsinki.fi. Jätä aihe tyhjäksi ja kirjoita ensimmäiselle riville subscribe tyt-tiedotus oma.sahkoposti@osoitteesi.

Aurinkoista ja rentouttavaa kesää itse kullekin. Nähdään taas syksyllä monta kokemusta rikkaampina!

Tiedekunnan kirjasto on suljettu 16.-29.7.2001

PAPPISLIITTO PRÄSTFÖRBUNDET

**SINUN TUKENASI
OPIKELUSSA
JA TYÖELÄMÄSSÄ!**

Suomen kirkon pappisliitto on pappien, lehtoreiden, teologian maistereiden ja kandidaattien sekä teologian opiskelijoiden ammattijärjestö.

Jäseninä on mm. yli 90 % maamme papistosta ja 1000 opiskelijaa.

Jäsenetuna saat Crux-lehden kotiisi.

◆◆◆◆◆

Jäsenasioissa soita p. 150 26 53.
Sähköposti:
suomen.kirkon@pappisliitto.fi
tai etunimi.sukunimi@pappisliitto.fi
Kotisivu: www.evl.fi/ist/pappisliitto/

HERETEX

Son of A Gun

